

ת"פ 59005/11/14 - מדינת ישראל נגד איריס ביטון

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 59005-11-14 מדינת ישראל נ' ביטון

בפני
בעניין: כבוד השופטת מרב גרינברג
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

איריס ביטון

הנאשמת

גזר דין

רקע כללי

1. הנאשמת הורשעה על יסוד הודאתה בעובדות כתב אישום מתוקן, ובעובדות כתב אישום מתוקן בת"פ 28729-03-16 (בימ"ש פ"ת), בעבירות **ניסיון הסעת תושב זר השווה שלא כדין** - עבירה לפי סעיף 12(א)(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952 בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (שתי עבירות); **נהיגה פוחזת ברכב** - עבירה לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין (שתי עבירות); **וניסיון הפרעה לעובד ציבור** - עבירה לפי סעיף 288א(1) בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין.

2. כמפורט בכתב האישום הראשון ביום 6.10.14 בסמוך לשעה 11:45 הגיעה הנאשמת לעזון, כשהיא נוהגת ברכבה, והעלתה לתא המטען שלושה תושבי האזור כשאין ברשותם התרי שהייה כדין (להלן: "הנוסעים"), וכשהם שכובים בתוך תא המטען. בתוך כך, הכניסה הנאשמת אל רכבה תושבת אזור נוספת ללא התרי שהייה כדין, כשהיא שוכבת על רצפת הרכב מאחורי המושבים הקדמיים, וכיסתה אותה בשמיכה כהה על מנת שלא תאותר על ידי הבודקים במחסום הסמוך, טרם יציאתה אל תחומי ישראל. הנאשמת פעלה כאמור מתוך רצון לגבות ₪ 350 מכל אחד מהנוסעים. בדרכה אל המחסום ומשם אל טירה שבתחומי ישראל, נעצרה הנאשמת על ידי שוטרים.

3. מעובדות כתב האישום השני עולה כי בתאריך 30.3.15 בשעה שאינה ידועה למאשימה, המתין תושב האזור מר חסן מבארכ, ללא אישור שהייה כדין (להלן: "התושב הזר") באבני חפץ, וזאת עד שתגיע הנאשמת לאסוף אותו לצורך הכנסתו לתוך ישראל בכוונה להעסיקו בעבודות שיפוף בביתה. בהמשך לאמור לעיל הגיעה הנאשמת כאשר היא נוהגת ברכבה, פגשה בו, והורתה לו לשכב בתא המטען. בהמשך הגיעה למחסום, ובבידוק של שוטר נמצא תושב האזור. בחקירתם במשטרה אמרו הנאשמת והתושב הזר, כי בכוונת הנאשמת להעסיקו בעבודות שונות בשיפוף ביתה בפתח תקוה, בתוך ישראל.

4. ביום 9.6.16 הגיעו הצדדים להסדר דיוני, לפיו הנאשמת תודה ותורשע בכתבי האישום המתוקנים. עוד הופנתה הנאשמת לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות. עתירת המאשימה הינה למאסר בפועל, רכיבים נלווים וחילוט הרכב.

תסקיר שירות המבחן

5. מתסקיר שירות המבחן עלה כי הנאשמת בת 45, גרושה ואם לשלוש בנות (אחת קטינה), אינה עובדת בשל בעיות בריאותיות מהן היא סובלת, ומתקיימת מקצבת הביטוח הלאומי. לנאשמת היסטוריה של התמכרות רבת שנים לסמים שבעקבותיה הוצאו בנותיה ממשמורתה, כשלפני 13 שנים נגמלה ויצאה ממעגל הסמים. כיום נקיה מסמים, ובנותיה הוחזרו אליה. לחובת הנאשמת הרשעות קודמות בביצוע עבירות של אלימות ורכוש, בעיקר על רקע השימוש בסמים.

6. הנאשמת נטלה אחריות על מעשיה, כשלדבריה הייתה זקוקה לכסף בשל מצבה הכלכלי הקשה. עוד חשה תחושת בושה ואשמה, בעיקר לאור העובדה כי תקופה ארוכה נמנעה ממעורבות פלילית. התרשמות שירות המבחן, כי מדובר בנאשמת אשר לאחר התמכרות ארוכת שנים לסמים הצליחה להימנע ממעורבות שולית, ואולם גם היום אינה מצליחה לנהל סדר יום מאורגן ולהתנהל כלכלית.

7. המלצת שירות המבחן היא לאפשר לנאשמת להמשיך הליך טיפולי, ולאמץ את שיקולי השיקום בענישתה, לצד עונש קונקרטי אשר ימחיש את חומרת העבירה. על כן בא בהמלצה להטיל על הנאשמת, עונש של"צ בהיקף של 200 שעות, או לחילופין מאסר קצר בדרך של עבודות שירות.

8. חוו"ד ממונה על עבודות שירות - נמצאה מתאימה לבצע בעבודות שירות, החל מיום 17.1.17.

תמצית טיעוני הצדדים

9. המאשימה, באמצעות ב"כ עו"ד מזרחי- סלומון, עמדה בטיעוניה על חומרת העבירות בגין הורשעה הנאשמת, ולטענתה בעבירות כאלה העונש צריך להיות ממשי ומרתיע, שכן הנאשמת בשתי הזדמנויות שונות וכשיטת עבודה, הסיעה שוהים בלתי חוקיים כשהיא מחביאה אותם בתא המטען אל תחומי המדינה. עוד עמדה המאשימה בטיעוניה על הפגיעה בערך החברתי המוגן כתוצאה ממעשי הנאשמת, בזכותה של המדינה לברור את הבאים בשעריה וזאת משיקולים בטחונים ומחשש לביצוע עבירות פליליות, לצד הסיכון במשיב לחיי הנוסעים. המאשימה סבורה כי מתחם העונש נע **בין 8-18 חודשי מאסר** לכל תיק, ועותרת לגזור על הנאשמת מאסר בן 18 חודשים, 9 חודשים על כל תיק, מאסר על תנאי, קנס, פסילת רישיונה וחילוט רכבה. עוד הגישה המאשימה פסיקה התומכת בעתירתה.

10. מנגד עתר ב"כ הנאשמת, עו"ד שטרצר, להטיל על הנאשמת ענישה ברף נמוך בדמות מאסר קצר לריצוי בדרך של עבודות שירות. ב"כ הנאשמת הפנה לאי אחידות עתירות המאשימה לעונש והציג מקרים דומים בהם, לשיטתו, עתרה המאשימה לטווחי עונש מקלים יותר, עוד הפנה לנסיבותיה של הנאשמת, להמלצת

שירות המבחן, לחלוף הזמן, לנטילת האחריות בשני התיקים והסכים לחילוט רכבה.

ב"כ הנאשמת הגיש אף הוא פסיקה תומכת.

11. הנאשמת בדברה האחרון הביעה חרטה והכתה על חטא על טעויות שביצעה.

דין והכרעה

12. על פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין יש לקבוע את העונש ההולם את מעשה העבירה בהתאם לעיקרון ההלימה המהווה עקרון מנחה בענישה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה. לאחר מכן, בתוך מתחם העונש ההולם יש לגזור את העונש המתאים לנאשם בהתחשב בנסיבות המקרה הספציפי.

13. הנאשמת, במעשיה החמורים, פגעה פגיעה עוצמתית בערכים חברתיים המוגנים ובראשם בריבונות המדינה וזכותה לקבוע את זהות הבאים בשעריה, שכן המסיע אינו יודע מה היא מטרתם של הנוסעים אותם הוא מסיע. בית המשפט העליון קבע לא פעם כי חטאם של המסיעים גדול מחטאם של השוהים הבלתי חוקיים, שכן הראשונים חוטאים ומחטיאים את הרבים (ראה ע"פ 617/15 מונטר נ' מדינת ישראל (2.4.15)); וכן ראה ההלכה שנקבעה ברע"פ 3173/09 פארג'ין נ' מדינת ישראל, תק על 2009(2) 1255. באשר לעבירות התעבורה והנהיגה הפוזות ברכב, נפגע הערך החברתי של סיכון חיי המשתמשים בדרכים.

14. אין צורך להכביר מילים באשר למשאבים המרובים שהציבור נדרש להפנות לשם פיקוח ולשם אכיפת החוק למניעת כניסת בלתי מורשים לתחומי המדינה, וזאת לשם הגנה על בטחונה.

15. מעשיה של הנאשמת היו מתכוננים ומתוכננים. הנאשמת ביקשה מתושבי האזור להיכנס לתא המטען תוך שמגלה אדישות מקוממת לסיכון חייהם, ולסיכון הביטחוני הנשקף ממעשיה. את הנוסעת במושב האחורי ברכבה כיסתה בשמיכה על מנת שלא תתגלה. בשני המקרים שנבדקה, לא דווחה על כך מיוזמתה לשוטרים אלא תושבי האזור נמצאו רק לאחר חיפוש. כל מעשיה נעשו לשם בצע כסף, כשהנאשמת מתפרנסת מהסעת תושבי אזור ללא אישור לתחומי המדינה ומחוצה לה.

16. יתר על כן ככל שקיימת חשיבות למניעת כניסת תושבים זרים לישראל, הרי שחשיבות מניעת הסעתם בתוך תחומיה גדולה פי כמה וכמה, ולא בכדי החמיר המחוקק ענישה בגין עבירות של הלנה, העסקה והסעה שלא כדין, לאור ההחמרה במצב הביטחוני. ראה חוק הכניסה לישראל (תיקון 26), התשי"ב-1952.

"תופעת הסיוע לתושבים זרים, בעיקר בתחום ההסעה, השתכללה מאוד בשנים האחרונות. לצד מסיעים בודדים יש כיום רשתות מאורגנות שמטרתן הסעת תושבים זרים. מדובר בתופעה שאחת המוטיבציות המרכזיות שלה היא כלכלית. עקב היכרות התושבים הזרים עם ישראל, עם דרכי הכניסה אליה ויכולת ההיטמעות שלהם באוכלוסייה, הם מהווים יעד אטרקטיבי לגיוס והפעלה של גורמי טרור ואמצעי נוח

לקידום פעולות טרור, ובשנים האחרונות ניכרת מעורבותם במעשי טרור בין באופן ישיר ובין באופן עקיף.

התופעה של כניסת שוהים בלתי חוקיים, לתחומי מדינת ישראל ושל מעורבותם במעשי טרור, מהווה בעיה חמורה, אשר כלל רשויות אכיפת החוק מתמודדות עמה באופן שוטף". (דברי הסבר הצעת חוק הכניסה לישראל (תיקון מס' 26), התשע"ו - 2016, ה"ח הממשלה - 1020)

מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות הסעה שלא כדין ועבירות נלוות

17. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. ברע"פ 4005/11 **אמה חטרוב נ' מדינת ישראל** (14.6.11), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בעבירת ניסיון הסעת שוהים בלתי חוקיים (מוסתר בתא המטען) אל תחומי מדינת ישראל, בעל עבר פלילי בעבירות דומות, **נגזרו עליו 6 חודשי מאסר בפועל, והופעל תנאי בן 6 חודשים במצטבר, קנס בסך ₪ 10,000 וחילוט הרכב.**

ב. ברע"פ 7726/13 **מסראווה נ' מדינת ישראל** (8.1.14), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירה של הסעת ארבעה שוהים בלתי חוקיים לתחומי מדינת ישראל, בעל עבר פלילי, אולם זוהי הרשעתו הראשונה בעבירה מסוג זה. **נידון ל-7 חודשי מאסר בפועל.**

ג. בעפ"ג (מח' מרכז) 1671-09-13 **סאלח נ' מדינת ישראל** (1.12.13), התקבל חלקית ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירות של הסעת ארבעה שב"חים. בית משפט השלום גזר עליו 15 חודשי מאסר ועונשים נלווים, בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורו בנוגע לעונש, והוא **נידון לשנת מאסר בפועל.**

ד. בעפ"ג (מח' מרכז) 8561-11-11 **גית נ' מדינת ישראל** (10.1.12), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בבית משפט השלום בעבירות של ניסיון הסעת תושב זר, הסעת נוסעים מעל המותר ועבירות נלוות. **בית משפט השלום גזר על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל.**

18. אף הצדדים הציגו אסמכתאות פסיקה שונות: המאשימה הפנתה לת"פ 4895-03-13 (כ"ס) **מדינת ישראל נ' סאלח**, במסגרתו קבע הש' קרשן בעניין נאשם שהורשע בעבירת ניסיון הסעת 4 שוהים בלתי חוקיים ועבירות נלוות, מתחם ענישה של 6-18 חודשים מאסר וגזר עונשו למאסר בפועל בן 15 חודשים וחילוט רכבו. לנאשם היה עבר פלילי מאותו סוג. ערעור על חומרת גזר הדין התקבל מאחר שרף הענישה המקסימלי שהציגה המאשימה בטיעוניה עמד על שנת מאסר ועל כן עונשו הופחת בהתאמה (עפ"ג 1671-09-13 מח-מרכז); עוד הוגש גזר דינו של הש' קרשן בת"פ 61150-07-13 בעניינו של מחאמיד, שם נדון נאשם בעבירות של ניסיון הסעה ועבירות נלוות, ללא עבר, למאסר בפועל בן 8 חודשים. בת"פ 23280-01-14 (כ"ס) דן הש' פרייז בעניינה של נאשמת שהורשעה בשני תיקים בנסיבות דומות, בעלת נסיבות קשות, וגזר עונשה לשנת מאסר הכוללת הפעלת תנאי.

19. ב"כ הנאשמת, הציג פסיקה המלמדת על אי אחידות טווחי ענישה המוצעים ע"י המאשימה במקרים דומים, המרכזי שביניהם, ת"פ 56656-11-14 (כ"ס) מדינת ישראל נ' ואנה, שנסיבותיו דומות למקרה שבפניי, צירוף של שני תיקים הכוללים החבאת תושבי אזור בתא המטען. בתיק זה עתרה המאשימה למאסר שיכול שירוצה בעבודות שירות ועד מאסר ממש. בית המשפט הטיל על הנאשם 6 חודשי עבודות שירות וענישה נלווית. עוד אפנה לת"פ (רמ') 37950-02-13 שם נדונה נאשמת שהסיעה 3 שוהים בלתי חוקיים בתא המטען של רכבה לצו של"צ בהיקף 140 שעות; עפ"ג (מח-ב"ש) 58809-10-13 **אבו מחארב נ' מדינת ישראל** במסגרתו נדון נאשם בשתי עבירות הסעת שוהים בלתי חוקיים ל-6 חודשי עבודות שירות, ועונשו הומתק ע"י ערכאת הערעור, ל-4 חודשים; ת"פ (פ"ת) 30008-04-13 **מדינת ישראל נ' פדילה**, הדן בצירוף שני תיקי הסעה ובנאשמת בעלת נסיבות אישיות מורכבות. בית המשפט דן את הנאשמת למאסר על תנאי וצו של"צ בהיקף 150 שעות.

עוד ראה טווח הענישה שקבע בית המשפט העליון בע"פ 2789/13 **מדינת ישראל נ' זין חמדי** (4.8.2013) שהורשע בהסעת 25 שוהים בלתי חוקיים ועבירות חמורות נלוות, והעמידו על 5-15 חודשי מאסר (שם, פסקה יא'); ראה גם ת"פ 21753-07-14 (רמ') בעניינו של אבו עסב שנדון בשתי עבירות של הסעת 6 ו-19 שוהים בלתי חוקיים, טווח הענישה לכל אירוע נקבע ממאסר בדרך של עבודות שירות והוטלו עליו 6 חודשי עבודות שירות.

20. מהמקובץ דלעיל, ניתן ללמוד שטווח הענישה שבו נקטה המאשימה, נע בין 8-18 חודשי מאסר לכל אירוע, אינו מתיישב עם הפסיקה הרווחת ואף לא עם עתירתה לעונש בתיקים דומים (ראה מקרה ואנה). **על כן מצאתי לקבוע ביחס לשני התיקים מתחם ענישה הנע בין 4 חודשי עבודות שירות ועד שנת מאסר בפועל.**

נסיבות הנאשמת

יש ליתן את הדעת לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, אלא בנאשמת עצמה:

21. הנאשמת אמנם בעלת עבר פלילי, אך נסיבות חייה קשות ומורכבות והיא צלחה הליך גמילה מהתמכרות לסם, ובמשך שנים רבות שומרת על ניקיון מסם. אין בכך כדי לשמש בסיס לסטייה מעונשה למטרות שיקום, שכן אין סמיכות זמנים בין מעשיה להליך הגמילה שעברה, וכשברי שביצעה המעשים מתוך בצע כסף, בשל מצבה הכלכלי הקשה.

22. הנאשמת הינה אם חד הורית, מגדלת בנותיה, אחת מהן קטינה כבת-13. עוד היא סובלת מבעיות בריאות שונות. אני סבורה שעונש של מאסר ממש עלול לפגוע בה ובמשפחתה.

23. הנאשמת נטלה אחריות על מעשיה ואף צירפה תיק נוסף. גם לפניי הביעה חרטה וצער רב.

24. תיק זה, שנסיבותיו חמורות יותר, בוצע לפניי כשנתיים. התיק שצורף הינו משנת 2015. בעברה הפלילי של

הנאשמת אין הרשעות בעבירות דומות.

25. מתסקיר שירות המבחן עולה תמונה של נאשמת שעשתה מאמצים רבים לצאת ממעגל הסמים ומעולם הפשע. נראה, אמנם, שהתנהלותה אינה נורמטיבית, ובשעת מצוקה בחרה לבצע עבירות פליליות ולהרוויח כסף קל על חשבון סיכון חיי הנוסעים, אך התרשמתי שהביעה חרטה כנה ומעבר לכך לא הייתה מעורבת בפלילים. עם זאת, המלצת שירות המבחן סוטה ממתחם הענישה הראוי ואינה נותנת משקל ראוי לאינטרסים הציבוריים השונים. טוב עשה ב"כ הנאשמת בכך שלא ביקש לאמצה בטיעונו.

26. לאחר ששקלתי את כל השיקולים, ובין היתר חומרת המעשים, הפגיעה בערכים המוגנים והמניע לביצוע העבירות. ומאידך, מדיניות הענישה הרווחת, נסיבותיה של הנאשמת וחלוף הזמן, מצאתי למקם עונשה של הנאשם במרכז מתחם הענישה. הגם שמדובר בשני אירועים שונים, אטיל על הנאשמת עונש כולל.

27. ייאמר ויודגש, כי ראוי היה להטיל על הנאשמת עונש מאסר ממש. אני סבורה שמדובר במקרה חמור ביותר ולולי הפגיעה הפוטנציאלית הקשה בנאשמת נוכח מצבה המשפחתי והבריאותי, דינה היה לריצוי עונש מאסר מאחורי סורג ובריח.

28. ביחס לרכיבים הכלכליים, אתחשב בחומרת העבירות והרקע לביצוען מחד, ומנגד - במצבה הכלכלי של הנאשמת והסכמתה לחילוט רכבה.

סוף דבר

אני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר בפועל, אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, עבודות השירות תבוצענה בהתאם להמלצת הממונה על עבודות השירות, במקום העבודה "המשקם" בפתח תקוה, החל מיום 17.1.17.

תשומת לב הנאשמת כי כל הפרה של כללי עבודות השירות, תוביל להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת העונש במאסר בפועל.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל תעבור הנאשמת במשך שלוש שנים מהיום כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

ג. 3 חודשי מאסר על תנאי, לבל תעבור הנאשמת במשך שלוש שנים עבירה של נהיגה פוחזת ברכב והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו.

ד. קנס כספי בסך 4000 ₪, או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בשמונה תשלומים שווים ורצופים, הראשון החל מיום 1.12.16. לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

ה. פוסלת את הנאשמת מלהחזיק או להוציא רישיון נהיגה למשך שנה החל מיום 1.12.16. הנאשמת תפקיד רישיונה במזכירות בית המשפט.

ו. מחלטת רכבה של הנאשמת מסוג פורד מ.ר. 7020871 התפוס אצל המאשימה לטובת המדינה.

ניתן היום, כ"ב חשוון תשע"ז, 23 נובמבר 2016, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד עמיחי רוזה, הנאשמת וב"כ עו"ד רן שטרצר.